

Sygn. akt VI Ka 397/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Jolanta Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014r.

sprawy **E. R.**

obwinionego z art. 92 § 1 kw

z powodu apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 15 maja 2014 r. sygn. akt II W 2112/13

zmienia zaskarżony wyrok wobec obwinionego E. R. w ten sposób, że obniża orzeczoną wobec niego karę grzywny do 300 (trzystu) złotych,

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

zwalnia obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 397/14

UZASADNIENIE

E. R. obwiniony został o to że:

w dniu 18.10.2012 r. o 20:56 na ul. (...) w J. będąc kierującym pojazdem marki I. o numerach rejestracyjnych (...) nie dostosował się do sygnalizatora świetlnego czerwonego S-1 wjeżdżając za sygnalizator gdy jest to zabronione

tj. o wykroczenie z art. 92 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie II W 2112/13:

I. uznał obwinionego E. R. za winnego tego że w dniu 18.10.2012 r. o 20:56 na ul. (...) w J. będąc kierującym pojazdem marki I. o numerach rejestracyjnych (...) nie dostosował się do sygnału świetlnego czerwonego wyświetlanego na sygnalizatorze S-1 zabraniającego wjazdu na skrzyżowanie tj. wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 92 § 1 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 600 złotych;

II. na podstawie art.118 § 1 k.p.o.w. w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100

zł. tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz na podstawie art.3 ust.1 w zw. z art.21 pkt.2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w wysokości 60 zł.

Apelację od powyższego wyroku złożył obwiniony E. R. w której podniósł że „...zaistniała wielka nieścisłość w uzasadnieniu dotycząca drogi przejazdu samochodu. Jest rzeczą niemożliwą aby dokumentacja fotograficzna oraz notatka urzędowa...dotyczyła przejazdu samochodu marki I. od strony osiedla (...) w kierunku drogi wyjazdowej do Z. ponieważ w tym kierunku skrzyżowanie to nie posiada kamer z aparatem”. Jednocześnie skarżący wniósł o zmniejszenie kary grzywny w kwocie 600 zł. oraz zwolnienie z kosztów sądowych. Na rozprawie odwoławczej obwiniony podniósł że jechał w kierunku osiedla (...), od strony drogi wyjazdowej do Z. i J..

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie była pozbawiona racji.

Nie ulega wątpliwości że to obwiniony E. R. kierował samochodem marki I. o numerach rejestracyjnych (...) w czasie zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Obwiniony nie zaprzeczał w apelacji tej okoliczności, wynika ona ponadto z zeznań świadka J. Ł. i z pisma które świadek ten przedłożył w toku postępowania (k.53, k.9). Zasadnie natomiast skarżący zarzuca, że Sąd I instancji błędnie ustalił, iż obwiniony jechał „od strony osiedla (...) w kierunku drogi wyjazdowej do Z.” (k.63), skoro z notatki urzędowej, a przede wszystkim z dokumentacji fotograficznej zawartej w raporcie z użycia urządzenia rejestrującego jednoznacznie wynika, że kierował on wyżej wymienionym samochodem jadąc ul. (...) w przeciwnym kierunku tj. od strony wjazdu ze Z. i J., w kierunku osiedla (...) (k.3 , k.5). To błędne ustalenie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie eliminuje jednak odpowiedzialności obwinionego za popełnione wykroczenie, skoro z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że od strony z której jechał obwiniony było urządzenie rejestrujące obraz i że z utrwalonego obrazu wynika jednoznacznie że obwiniony wjechał na skrzyżowanie gdy na sygnalizatorze było czerwone światło (k.5).

Podzielając stanowisko Sądu I instancji co do sprawstwa i winy obwinionego w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy uznał, że kara 600 zł. grzywny za to wykroczenie jest nadmiernie surowa i zmieniając wyrok obniżył ją do 300 zł. Sąd Okręgowy wziął pod uwagę, że wykroczenie to obwiniony popełnił w godzinach wieczornych, przy zmniejszonym ruchu pojazdów, co znacznie zmniejszało niebezpieczeństwo zaistnienia potencjalnej kolizji. Nie znalazł natomiast Sąd Okręgowy podstaw do zmiany wyroku poprzez zwolnienie obwinionego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie przed Sądem I instancji. Obwiniony ma stałe zatrudnienie i nie wykazał w sposób przekonujący że kosztów tych nie będzie w stanie ponieść. W pozostałej części Sąd Okręgowy utrzymał więc zaskarżony wyrok w mocy.

Kierując się natomiast zasadami słuszności, zważywszy iż apelacja obwinionego w znacznej części okazała się zasadna Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art.634 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.o.w. zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.